ԲԱԶՄԱՎԷՊ

ՕՐԱԳՐՔ

ԺԵ ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 11. 1857 ՅՈՒՆԻՍ 1.

բարոյական

Բանք խմաստասիրականք :

Որդեակ, նախ 'ի լեզուէ քումմէ ըզգուշացիր որպէս յօտար թշնամւոյ զի ոչ գիտես թէ յորում ժամու ածէ 'ի վերայ քո չարիս : — Որդեակ, լեզու անմտի և արբեցողի որպէս նետ 'ի քիմն աղեղան, և զայլ ոք ոչ կարէ հարկանել բայց զգլուխ իւր ծեծէ : — Որդեակ, լաւագոյն է քեզ թշնամութիւն ունել ընդ առն իմաստնոյ, քան թէ սիրելութիւն ունել ընդ առն անմտի և լեզուայնոյ : — Որդեակ, զայր լեզուային և ամբարտաւան մի համարձակեցուցաներ 'ի տուն քո, զի մի և դու 'ի գործոց նորա ամօթոյ լիցիս : — Որդեակ, յորժամ տեսանիցես զընկեր քո վախճանեալ՝ մի զանց առնիցես զնմանէ, այլ երթ և ողբա, և մի զընկերն այլ զանձն քո, զի և նոյն օր պատրաստական է քեզ կարձել և զքեզ 'ի կենաց քոց :

Լաւ է քեզ ընդ զրեհաւորի քան ընդ կնոջ լեզուայնոյ և անզգամի : — Յորժամ ասէ քեզ կին քո թէ խեղդեմ ես զիս 'ի նեղութենէ քումմէ՝ դու անձին քում զգուշացիր զի կամի խեղդել ըզքեզ :

Լայր չարախորհուրդ և նախանձոտ ոչ թէ միայն ատելեաց իւրոց խորհի չար, այլ բնութիւն նորա ամենեցուն հակառակ կայ : Զարաբարոյն և ամբարիշտ յորժամ տեսցէ զխռովութիւն ընկերի իւրոյ, ցնծայ և ուրախ լինի և կարծէ 'ի միտս իւր թէ փառս յաւելեալ յիս : — Որդեակ, մի երբէք ասիցես աղքատին թէ դու չար ինձ ոչ կարես առնել, զի բազում չարիք յանարգ մարդկանէ եկանեն և ոչ 'ի պատուական անայ : Որդեակ, կնոջ լեզուայնոյ և անամօթի մի լինիր մերձակայ, զի ոչ գոյ խաղաղութիւն 'ի նմանէ ոչ անձին և ոչ մերձաւորին :

Որդեակ այր իմաստուն ոչչափ փառաւորի յաշխարհիս, հետևող լեցի պատուիրանացն Աստուծոյ, և գովելի է ամենայն սրբոց. զի նման է նա արեգական, զի ոչքան քարձրանայ՝ առաւելուն Հաւագայթք նորա յերկրի յամարայնոյ ժամանակի։ — Այր զուարթ և առատամիտ սիրեցեալ է յԱստուծոյ և 'ի մարդկանէ, և յաւելու 'ի կեանս իւր զուարթութեամբն իւրով։ — Ազում դէմն գայթակղեցուցանեն զմարդ կինն և գինին։ — Յորժամ արբենաս՝ կապո զքեզու քո և մի լինիր շատախօս, վասն զի բնութիւն քո ոչ է 'ի ձեռն քո։

Երկիր մայր է ամենայն տնկոց, և արբեցութիւն ամենայն չարեաց։ — Այր աներկիւղ ամբարիշտ և ամբարտաւան թէպէտ զէն և զրեհս ունի, սակայն մերկանդամ է։

Ոչ եթէ իմանալն է իմաստութիւն այլ կատարելն։ Օ 'ի եթէ իմանաս զիմաստութիւն և ոչ կատարես՝ եղեր անիմաստ։ Զանց գիրս կարդալոյ և քննելոյ՝ 'ի վերայ քո օր մի անցուցաներ, զի աՀեցուցանէ 'ի քեզ զիմաստութիւն, և 'ի ՀանՀար քո յաւելու։

Ինդ անգէտին ամենևին մի խօսիր զի մի ծաղր լինիցիս։

Յառաջ դու դատ արա քեզէն 'ի միտս քո, և ապա խօսեաց։

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Նայելու է որ տղաք ձշմարտախօսութեան վարժին։

Տղոց վրայ գէշ ախտերէն մէկն է նաև ստախօսութիւնը, ուստի դաստիարակին գլխաւոր պարտքը պիտի ըլլայ ջանալ ուղղել, և հեռացընել ու սովորացընել աս ախտէն։ Որչափ պէտք է իրենց առջին վար զարնէ ստախօսութիւնը, իբր ցած, անարժան և ամբշնալու ախտ մը. և թէ բոլորովին անպատիւ կ'ընէ զմարդ, և կը նուաստացընէ, և ամենէն անարգ մարդկանց կարգը կ'անցընէ, և նաև նոյն իսկ գերիներու վրայ ալ տեսնուելու որ ըլլայ՝ անտանելի բան կ'ըլլայ։

Կեղծաւորութիւնը, խորամանկութիւնը, և պատՀառանքով անմեղ ձևանալը ամէն բանի մէջ, ստախօսութենէ այնչափ չեն տարբերիր, այլ մանաւանդ թէ շատ անգամ անվրէպ ծայրը Հոն կ'երթայ։ Պէտք է որ տղայ մը գիտնայ թէ վարժապետը քսան անգամ իրեն պակասութեանցը կը ներէ, քան թէ գէշ պատՀառանքներով պարզաբար ծածկէ միանգամ ձշմարտութիւնը յանցանքը գոյելու Համար։ Երբոր տղայ մը իր յանցանքը կը խոստովանի առանց խարդախութեան, նայէ որ գովես իր բարեսրտութիւնը, և ներես իրեն յանցանացը, ու անկէ ետքը ալ անոր վրայ ամենևին խօսք չընես։ Այց նայելու է որ չըլլայ թէ տղաքը միայն պատժուելէ ազատելու Համար սովորութիւն ընեն իրենց ըրածը խոստովանելու. վասն զի ան ատեն դաստիարակին մեծարանքը կը պակսի տղայոց առջև, և գրեթէ խաղալիք մը կ'ըլլայ անոնց, վասն զի պարզամիտ և բարեսիրտ տղու տեղ կը դնեն զինքը։

Պէտք է որ տղաք ինչ որ տեսնեն և լսեն իրենց ծնողքէն և վարժապետներէն ձշմարտասիրութեան յորդորուին, և միանգամայն ատելութիւն մը ունենան ամէն տեսակ կեղծաւորութեան դէմ։ Որոր Համար ամենևին պէտք չէ կեղծաւորութիւն բանեցընել զիրենք Հանդարտեցընելու և կամ Համոզելու Համար. և ոչ իսկ խոստանալ և կամ սպառնալ անանկ բան մը որ գիտեն թէ ընելու ամենևին միտք չունիս։ Այսպէս խորամանկութիւն կը սորվեցընես իրենց, որուն արդէն բնութեամբ Հակամիտութիւն կ'ունենան։

Այս վտանգիս առջևն առնելու Համար, սորվեցընելու է տղոց որ ինչ որ ուզեն անկեղծութեամբ զուրցեն. իրենց պէտք է Հասկըցընել որ խորամանկութիւնը միշտ գէշ սրտէ առաջ կու գայ, վասն զի խորամանկ ըսուելուն պատՀառը ան է որ կ'ուզէ ծածկել այն